

תת"ע 8111/01 - מדינת ישראל נגד עלי פארס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

20 פברואר 2016

תת"ע 8111-01-14 מדינת ישראל נ'

פארס

בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

علي פארس

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד אורית מנדלבויץ

הנאשם - נוכח

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

ראשית דבר:

הריני מזוכה את הנאשם מהעבירה של עקיפת רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף.

הריני מרשע את הנאשם בעבירה של אי ציות להוראות שוטר.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 13/11/22 בשעה 13:28, נаг ברכבו מכיוון יبور לכיוון שעב ועקף רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות"). כמו כן, לאחר שנעצר ע"י השוטר בשל ביצוע העבירה הנ"ל, לא צוית הנאשם להוראות השוטר ולאחר שמסר את רישוון הנהיגה פתח בנסיעה ונעלם בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום.

עמוד 1

.3. התביעה הביאה עד מטעמה את השוטר יגאל קאופמן, עורך הדוח לנאים (להלן: "השוטר") וכן נכתב בדוח (ת/1):

"...הרכב הנ"ל נסע 2 מכוניות לפני ויצא לעקבות רכבים שהיו לפני 2 רכבים תוך חציית קו הפרדה רצוף המסומן בסימון חדש ונראה היטב לעין. במהלך העקיפה הרכב היה עם ארבעת גלגלי מצדיו השמאלי של קו ההפרדה. לאחר השלמת העקיפה הרכב חזר לנתייב הנסעה. כשהתאפשר, יצאתי אחורי תוף שמירת עין רציף ועצרתי אותו באמצעות משטרתיים...הנהג היה ברכב לבדו, ראות טובות אוור יום. סימני כביש נראים היטב לעין...הנהג הסכים לחת רישיון נהיגה, לא נתן רישיון רכב החל בנסעה ולא עצר למראות הוראותי. נסעתי לתחנת משגב למלא דוחות המתנה 30 דקות...הנהג לא הניע. בבדיקה מסוף נמצא כי הנהג פסול מנהיגה ע"י משרד הרישוי מתאריך 29.1.13. לציין שהנהג סירב למראות הוראה מפורשת להציג רישיונות הרכב ולאחר סירובו פתח בנסעה לכיוון כללי שعب ונעלם. לציין...שהזונה בפני הנהג בתחילת המפגש ת.מנוי וכמו כן הייתה עם אפוד זהה משטרתי...קשר עין רציף עם הרכב מביצוע העבירה ועד עצירת הרכב".

.4.

בחקירה הנגדית, העיד השוטר כי:

הarium צולם אך הוא לא יכול באוטו רגע להראות לנאים את העקיפה.

הצילום לא משקף את העבירה שבוצעה. מיד אחרי העבירה התחל לצלם כדי שייהי לו תיעוד של הרכב. צריך לבדוק אם הווד אט הסרט.

לא איים על הנאים ולא דפק לו על האוטו, רק אמר לנאים שאינו חייב להראות לו את הצלום. הרישון של הנאים נשאר אצל והוא הביא אותו לתחנת המשטרה שם נמסר לו כי שוטר אחר בשם עומר פארס החתים את הנאים.

.5.

מנגד, העיד הנאים בעצמו כי:

השוטר עצר אותו מצד ו אמר לו שיש לו צילום לפיו הוא עקי בפס לבן. הנאים הכחיש את העבירה. השוטר אמר לו למה מי אתה ודפק לו על האוטו. או אז, נסע הנאים לתחנת משגב להטלון, פגש חוקר בשם פארס שנtan לו את הרישון בחזרה. השוטר החל לאיים עליו ולכן נסע לתחנה. לבסוף, לא הגיע תלונה כי לא ידע איפה לעשות זאת.

לא ביצע עקיפה, יש מקום סיבוב ולא ניתן לעקו שם. השוטר לא ביקש שייכחה אלא החל לצעוק עליו והוא נסע בגל שפיח מהשוטר שיפגע בו. השוטר איים עליו.

.6.

הכרעה:

לאחר שבחןתי את גרסת הנאשם מזה ואת גרסת הנאשם מזה, הגעתו למסקנה לפיה עמדת התביעה בנטול השכנוע כנדרש במשפט פלילי ביחס לעבירות אי ציות להוראות שוטר המוחסת לנאשם, אך יחד עם זאת, לא עמדת בנטול השכנוע ביחס לעבירות חציית קו הפרדה הרצוף ע"י הנאשם, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן:

ביחס לעבירה בגין חציית קו הפרדה הרצוף:

במקרה דנן, העיד השוטר כי האירוע צולם אך אינו זוכר באיזה אמצעי צולם וכי לא יכול להראות לנאשם את ביצוע עבירת חציית קו הפרדה באותו רגע. עם זאת, המאשימה אף לא טרחה להציג בפניו ביהם"ש את צילום האירוע בשום שלב שלאחר מכן, אף לא ביום שמייעת הראיות. כאשר לעניין זה, יאמר כי בהמשך עדותו, שינה השוטר את גרסתו והuid כי הצילום לא משקף את העבירה וכי החל לצולם מיד אחרי העבירה כדי שייהיו לו תיעוד של הרכב.

לפיך, ביהם"ש אינו מקבל את טענת המאשימה בסיכוןיה כי "אין בא הגשת התמונות להועלות ואו להויריד מאשםו של הנאשם כפי שהuid השוטר מדובר בצלום שנועד לזיהוי הרכב ולא רלבנטי להוכחת העבירה", שכן אי הבאת הצלומים מזירת האירוע, בין אם צילום של ביצוע העבירה עצמה, כפי שטען השוטר בתחילתו, ובין אם צילום בסימון לאחר ביצועה, כפי שטען השוטר לאחר מכן, פוגמת ביכולתה של המאשימה להוכחת ביצוע העבירה ובמהימנות גרסתה, כאשר מנגד גרסת הנאשם לעניין זה הייתה עקבית כאשר אף uid כי לא ניתן לבצע עקיפה באותו מקום בשל סיבוב בכביש.

וככל לעניין זה, יאמר כי גרסתו של שוטר באשר היא, אינה חוקקה בסלע וכי ניתן לסתות ממנה במקומות המתאימים לכך, כפי שכבר קבעה כב' השופטת סיורטה **בע"פ 104/2017 ברגמן אורן נ מדינת ישראל:**

"בונדי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות עדות השוטר כעדיפה"

ביחס לעבירות אי ציות ההוראות לשוטר:

במקרה דנן, התודעה הנאשם בעדותו כי במהלך עיכובו ע"י השוטר ולאחר שמסר לו את רישיון הנהיגה, עזב ונסע לתחנת המשטרה להתלון, כאשר רק מטעם זה ניתן היה להרשיע את הנאשם בעבירה זו. עם זאת, יאמר אף כי תמורה בעיניו ביהם"ש אמרתו של הנאשם כי השוטר איש עליון, דפק על רכבו ו בשל הפחד נסע הוא מהמקום, שכן אם היה כך הדבר, סביר כי היה טורח הנאשם לא רק הגיע לתחנת המשטרה לאסוף את רישיונו כפי שעשה, אלא אף להתלון ולדוח על המקורה החמור לצארה, כפי שכן העיד תחילה שברצונו לעשותות. מה עוד, שדברים אלו של הנאשם עומדים בסתרה לדבריו השוטר כי לא דפק על רכבו הנאשם ולא איש עליון רק אמר כי אינו חייב להראות לו את הצילום.

7. **לאור האמור לעיל, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את עבירת אי ציות ההוראות לשוטר המוחסת לו בכתב האישום ויש להרשיעו בגינה. עם זאת, שוכנעתי כי הנאשם**

לא ביצע את עבירה חציית קו הפרדה רצוף המוחסת לו וכי יש לזכותו מביצוע עבירה זו.

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ו, 02/02/2016 במעמד הנווכחים.

יעקב בכר, שופט בכיר

[פרוטוקול הוושט]

גזר דין

הנאשם לאחר שמיעת ראיות זוכה מעבירה של עקיפת הרכב תוך חציית קו הפרדה רצוף והורשע בעבירה של אי ציון להוראות שוטר.

הרשעתו الأخيرة של הנאשם הינה משנה משנת 2012.

* אני דין את הנאשם לתשלום קנס בסך 700 ש"ח או 7 ימי מאסר שיישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הकנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 16.4.4.16.

הנאשם יפנה למזכירות בית המשפט לקבלת שוברים ואישורים בשעות קבלת קהל.

* הני פוסל את הנאשם מלקלבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודש ימים.

* לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רשיונו במזכירות בית המשפט בעכו לא יותר מיום 13.1.16 עד השעה 13:00.

* הני פוסל את הנאשם מלקלבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטוות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפיקודת התעבורה ויורשע בה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

*

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ו, 02/02/2016 במעמד הנוכחים.

יעקב בכיר, שופט בכיר

תקינה